

El-Hafîz (azze ve celle)

Musa Ebu Cafer

29 Oca, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah’a, salât ve selam Efendimiz Rasûlullah’a, ehli beytine, ashab-ı kiramına ve yolunu takip eden mü’minlere olsun.

El-Hafîz, Allah-u Teâlâ’nın güzel isimlerinden bir isimdir. “F” harfinin uzatılmasıyla yani “El-Hafîz” olarak telaffuz edilir.

El-Hafîz ismi korumak, hatırdâ tutmak anlamlarına gelen “hıfz” kökünden türemiştir.

Şeriat ıstılahında “El-Hafîz” iki manada kullanılmıştır:

1) İyi olsun kötü olsun, itaat olsun isyan olsun kulların yapmış oldukları amelleri koruyan, unutmadan ilminde tutan, yok olmamaları için muhafaza eden anlamını taşır.

2) Genelde kullarını ve özelde dostlarını her türlü kötülüklerden ve zararlardan koruyan anlamındadır.

Biz kullar iyi olsun kötü olsun, açık olsun gizli olsun zerre miktarı bile olsa yaptığımız her türlü ameli Allah-u Teâlâ görmektedir. O’nun yanında yaptıklarımız kayıt altına alınmaktadır. Üzerinden binlerce sene geçse dahi bu kayıtlar kaybolmazlar. Kulların kalpleriyle, gözleriyle, dilleriyle ve organlarıyla yaptıkları bütün amellerini Allah-u Teâlâ kâinatı yaratmadan elli bin sene önce Levh-i Mahfuz’da kaydetmiştir. Bu kayıt işleriyle güvenilir, değerli (kâtip) melekler görevlendirilmiştir.

Allah-u Teâlâ bu hakikati Yasin Sûresi’nde dile getirmiştir:

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

“Şüphesiz Biz ölüleri diriltiriz. Ve onların yaptıkları her işi ve bıraktıkları izleri yazarız. Hepsi ana kitapta (Levh-i Mahfuz’da) kaydederiz.”[\[1\]](#)

Allah-u Teâlâ niyetlerimizi, eylemlerimizi, yürüyüp de gidip geldiğimiz, konuştuğumuz vs. yaptığımız her şeyi kaydetmektedir.

Başka bir ayette Rabbimiz yine bu gerçeği bize haber veriyor:

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

“Kitap ortaya konmuştur; suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. ‘Vay halimize!’ derler, ‘Bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!’”^[2]

El-Hafîz’ın ikinci manası; genelde kullarını ve özelde muttaki olan mü’minleri her türlü kötülüklerden ve zararlardan koruyan anlamındadır. Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

“Yakub dedi ki: Daha önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysen, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! (Ben onu sadece Allah'a emanet ediyorum) Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.”^[3]

Allah-u Teâlâ’nın bu koruması ikiye ayrılır:

1-) İyi olsun kötü olsun bütün kullarını zararlı şeylerden, yaşantılarını yok edecek unsurlardan koruyandır. Her canlıya yeme, içme, giyinme, barınma ve evlenme gibi ihtiyacı olan şeylerin yollarını açmış ve kolaylaştırmıştır. Allah-u Teâlâ yerleri ve gökleri tutmasaydı onlar yıkılır, hayat sona ererdi. Keza güneşi tutmasa ışınları biter, yağmur indirmese canlılar susuzluktan helak olurlardı. İnsanoğluna melekleri görevlendirmiş, onu korumaktadırlar. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurur:

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

“Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler vardır. Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirmeye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur.”^[4]

Buradaki “takipçiler” den kasıt, koruyucu meleklerdir. Hadislerde geçtiği üzere, her bir insana dördü gündüz ve dördü gece değişmeli olarak melekler görevlendirilmiş, onlar gelip insanoğlunu korurlar.

Sağında ve solundaki melekler sevap ve günahlarını yazarlar. Önünde ve ortasındaki melekler, uyurken, uyanıkken cinlerin, hayvanların ve zararlı nesnelerin zararından korurlar. Ancak Allah-u Teâlâ’nın belirlediği kaderi gelirse çekilirler. Kaderinde yazılmış olan şey ona isabet eder. Ama kaderinde yoksa isabet edecek şeyi melekler engellerler.

2-) İkinci çeşit koruma; Allah-u Teâlâ'nın sevdiği kullarını maddi ve manevi yönden korumasıdır. Buna özel koruma denir. Allah-u Teâlâ sevdiği kullarının imanlarına ve kulluklarına zarar verebilecek fitneleri, şüpheleri, şehvetleri ve günahları def ederek onları korur. Buna ek olarak, o kullarını düşmanları olan insan ve cinlerden de korur. Düşmanlarının tuzak ve saldırılarını boşa çıkarır. Muttaki kullarını kâfirlere karşı muzaffer kılar.

Bir ayette Allah-u Teâlâ şöyle buyurur:

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

"Allah iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder." [5]

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Efendimiz, amcası oğlu, Abdullah bin Abbas'a önemli bir tavsiyede bulunarak şöyle buyurmuşlardı: "Allah'ı (hudutlarını, dinini) koru ki Allah da seni korusun. Allah'ı koru ki karşında (yanında, destekçi) bulasın." [6]

Eğer hayatını Allah'ın emir ve yasaklarına göre düzenlersen, Allah'ın çizdiği yasak sınırları geçmezsen, Allah-u Teâlâ seni her türlü maddi ve manevi kötülüklerden koruyacaktır.

Allah-u Teâlâ El-Hafîz (koruyan) olduğu için, Nuh (*aleyhisselam*)'ı tufandan, İbrahim (*aleyhisselam*)'ı ateşten, Yunus (*aleyhisselam*)'ı balığın karnında kalmaktan, İsmail (*aleyhisselam*)'ı boğazlanmaktan, Musa (*aleyhisselam*)'ı Firavun'dan, İsa (*aleyhisselam*)'ı öldürmeye gelen düşmanlarından, Yusuf (*aleyhisselam*)'ı zinaya düşmekten ve hicrette Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Efendimizi Sevr mağarasında müşriklerden korumuştur.

Biz mü'minler istikamet sahibi olursak Allah-u Teâlâ bizleri her türlü maddi ve manevi şerlerden koruyacaktır.

Cabir (*radiyallahu anhu*) dedi ki: "Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ile beraber Necd tarafına savaşa gitmiştik. Geri dönerken dikenli ağaçların olduğu bir bölgede kaylule (öğle uykusu) vakti gelmişti. Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) istirahat için indi; insanlar da gölgelenmek üzere dağıldılar. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir ağacın altına indi. Kılıcını ağaca astı. Biraz uyuduk. Derken Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bizlere seslendi. Baktık ki yanında bir bedevi var. Dedi ki: "Ben uyurken bu (adam) bana kılıcımı çekti. Uyanınca kılıcımın kınından çekilmiş ve elinde olduğunu gördüm. Dedi ki: 'Seni benden kim engelleyebilir (koruyabilir)?' Ben de üç defa 'Allah' cevabını verdim." Rasûlullah adamı

cezalandırmamıştı, yanında oturuyordu.”[7]

Bir başka rivayette: “‘Seni benden kim koruyabilir?’ deyince ‘Allah’ dedim. Kılıç elinden düştü!” Peygamber (*sallallahu aleyhi ve sellem*) kılıcı eline aldı ve “Peki, seni benden kim koruyabilir?” deyince adam dedi ki: “Bana iyi davran!” Dedi ki: “Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın kulu ve Rasûlü olduğuna şahitlik eder misin?” Adam “Hayır” dedi. “Ancak sana karşı savaşmayacağıma ve sana karşı savaşanlarla beraber olmayacağıma dair söz veririm.” Onu serbest bıraktı. Adam, arkadaşlarına dönünce şunu söyledi: “Size insanların en hayırlısıyla geldim!”

Bu güzel ismi öğrenen ve iman eden mü’minin hayatında bu ismin etkisi ne olur?

Bir Müslüman, Allah-u Teâlâ’nın isimlerinden birinin “El-Hafız” olduğunu yani bütün mahlûkatı Allah’ın yarattığını, onları rızıklandığını, gelişmelerini ve hayat sürdürmelerini kolaylaştırdığını ve yok olmamaları için onları koruduğunu bilince Allah’a olan güveni artar. Nefsinde huzur bulur. Allah-u Teâlâ’ya tevekkül eder ve daha çok itaat etmeye başlar.

Allah-u Teâlâ’nın bedenlerimizi (canlarımızı), organlarımızı, ailemizi, malımızı ve sahip olduğumuz her şeyi koruması çok büyük bir nimettir. Çünkü insanoğlu korumasız (güvensiz) yaşayamaz. Dikkat ederseniz devlet başkanları, makam ve servet sahibi kimseler güven içinde yaşayabilmek için kendilerine korumalar edinirler ve koruma mekanizması için çok korkunç paralar harcarlar. Yine de yüzde yüz güven içinde değillerdir. Suikast, hırsızlık, saldırı ve değişik eziyetlere maruz kalabilmektedirler. Eğer bir kulun korumasını Allah-u Teâlâ üstlenmişse, bütün insanlar ve bütün cinler kuvvetleriyle beraber bir araya gelseler ve o mü’mine zarar vermek isteseler zerre kadar zarar veremezler! Bu sebeple gerçek dayanağımız, gerçek güvencemiz, gerçek sığınağımız El-Hafız olan Allah-u Teâlâ olmalıdır.

Yine Allah-u Teâlâ’nın bütün amellerimizi bildiğini, koruduğunu, kaydettiğini, yok olmayacağını ve kıyamet gününde karşımıza çıkarılacağını bildiğimiz zaman kötü amellerden sakınır, iyi amel işlemeye yöneliriz.

Allah-u Teâlâ’nın manen bizleri koruması, madden korumasından çok daha önemlidir. Bugün insanların çoğunluğu küfür içinde yaşıyor. Bizleri küfre, şirke ve haramlara sürükleyecek binlerce hatta milyonlarca insi ve cinsi şeytanlar vardır. Haramlara götüren yollar sayılamayacak kadar çoktur. Şeytanımız nefsimizi de etkileyerek ve ittifak kurarak o haramlara, o bataklıklara sokmaya çalışmaktadır. Bununla beraber hak yoldan sapmış İslami fırkalar bir hayli fazla. Her bir grup, her bir cemaat, her bir lider kendi safına çağırıyor.

Kalplerimiz Rahman'ın iki parmağı arasındadır. Dilerse çevirir. Kalbimiz her an hak yoldan dönebilir. Hiçbir garantimiz yok. Durum bu kadar vahim olunca bizlerin El-Hafîz olan Allah'a çok ihtiyacımız vardır. Allah'ın korumasına tüm Müslümanlar olarak çok büyük ihtiyacımız vardır. Özellikle bu korumaya ilk olarak âlimlerin, davetçilerin, mücahidlerin, liderlerin, kadıların ve geri kalan bütün mü'minlerin çok büyük ihtiyacı vardır.

Eğer Allah-u Teâlâ âlimi korumazsa, âlim ilmiyle sapar ve saptırır. Davetçiyi korumazsa cennete değil, cehenneme davet etmeye başlar. Mücahidi korumazsa Allah'ın dini için savaşıyor değil, katil, yol kesici ve eşkıya olur. Liderleri korumazsa peşlerinden sürükledikleri mü'minleri helake götürürler. Kadıları korumazsa zulüm hatta küfür kadısı olurlar.

Allah-u Teâlâ korumayı hak etmeyen Bel'âm bin Baura'yı korumadı. Musa (*aleyhisselam*)'a düşman oldu ve Allah'ın gazabına maruz kaldı. Karun'u korumadı. Karun, malı ile beraber yerin dibine battı.

El-Hafîz olan yüce Rabbimize yönelerek ve bu güzel ismi O'na vesile ederek kalbimizi, gözümüzü, kulağımızı, dilimizi, karnımızı, fercimizi, elimizi, ayaklarımızı, niyetlerimizi, ihlâsımızı, dinimizi, imanımızı, küfürlerden, şirklerden, haramlardan, şüphelerden ve bid'atlerden korumasını çokça talep etmeliyiz.

Rabbim bizleri ve cümle mü'minleri El-Hafîz olan ismiyle bütün şerlerden muhafaza eylesin. Müslümanları ve İslam beldelerini saldırgan kâfirlerden, mürtedlerden ve şerli insanlardan korusun. Âmin.

Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.

[1] Yasin Sûresi 12

[2] Kehf Sûresi 49

[3] Yusuf Sûresi 64

[4] Ra'd Sûresi 11

[5] Hac Sûresi 38

[6] Tirmizi, Ahmed

[7] Buhari, Cihad 84, 87, Meğazî 31, 32; Müslim, Fezail 13, 14